

OVERWEGING OP EEN VEULEN KOMT HIJ BINNEN

DATUM	13 & 14 april 2019 – Palmpasen
VOORGANGER	Hans Schoorlemmer
EERSTE LEZING	uit de brief van de apostel Paulus aan de Filippenzen 2,5-11
EVANGELIE	Lucas 19.28-40

OVERWEGING

Het evangelie van Palmpasen neemt ons mee naar een bijzondere intocht, de intocht van een koning op een veulen. Bij een intocht staat het publiek meestal al enige tijd aan de kant te wachten. Bij deze intocht wacht het volk al eeuwen. Israël, zo lang beproefd door ballingschap en vreemde overheersers, onderdrukt ook door eigen leiders. Het volk verlangt naar een nieuwe David, naar de gezalfde, - door profeten beloofd en aangekondigd - iemand die het opneemt voor kleine mensen, iemand, die in Gods naam bevrijding brengt.

Op Palmpasen vieren we dat deze koning binnenkomt in Jeruzalem, het politieke en religieuze centrum. Een bijzondere intocht, die alle gewoontes van een koninklijke intocht tart. Er is geen escorte, geen muziekcorps, geen koets, geen paard.

Valt deze intocht niet tegen? Tijden uitgezien naar Hem, die komt in de naam van de Heer, en wat komt er, een koning op een veulen. Is het geen afgang?

Het is een bijzonder veulen, want er heeft nog nooit iemand op gezeten. We proeven iets van geheim, van mysterie. Het veulen is nog nooit gebruikt, en nu wordt het uitverkoren. Wellicht is dit veulen ook beeld van iemand die altijd aan de kant heeft gestaan en nu wordt uitgekozen. Voor de eigenaars is het een eer, dat de Heer hun dier nodig heeft. Als de leerlingen zeggen: de Heer heeft het nodig, staan ze het meteen af. Heeft deze koning wellicht ook ons nodig? Ziet hij ons en neemt Hij ons mee op zijn tocht?

Het is ook een koning die geen koning mag zijn. Als het volk enthousiast wordt voor deze koning op het veulen, als ze met hun mantels een zacht pad maken voor deze kwetsbare koning, als ze roepen: Gezegend hij, die komt als koning in de naam van de Heer, dan sissen Schrifgeleerden: Laat ze hun mond houden, meester berisp hen. Al zit op een veulen, al zit hij laag, Hij is wel overtuigd van de weg die Hij gaat... ..: Als zij - mijn leerlingen - zouden zwijgen, dan zouden de stenen het uitschreeuwen...Grafity met opruiende teksten op de muren van de tempel...Of al een verwijzing naar de wegrolde steen uit het paasevangelie....?

Op zijn manier tekent ook Paulus deze nederige koning...Hij gebruikt grote woorden. Het hoge woord moet er uit: "Hij, die bestond in goddelijke majesteit, heeft zich niet vast willen klampen aan de gelijkheid met God. Hij heeft zichzelf ontledigd en het bestaan van slaaf op zich genomen.

Hij is aan de mens gelijk geworden". En juist daarom, omdat hij niet op een voetstuk wilde staan, omdat hij kon, wilde knielen, voor ons, voor jou, daarom buigen en knielen wij. Daarom die die palmtakken, die mantels op de straten...Hoeveel liefde, hoeveel eerbied is hier bij Paulus en in straten... Voelen we niet zelf te drang om mantels, al wat ons bedekt en groot houdt uit te doen en dat voor hem neer te leggen...wat bevrijding kan het om van je standpunt, je gelijk je positie af te stappen...de ander en Hem, de gezalfde op dat veulen nabij te zijn...

Of maak ik het te mooi? Realiseren de mensen aan de kant, wie ze bejubelen? Ze spreiden hun mantels neer op de weg. Dit is een teken om eer te brengen aan de koningen, die een dienstbare knecht is. Willen ze dat? Of hopen toch dat Hij een nieuwe David is die de Romeinen het land uitzet, een koning die voor welvaart zorgt en 'baais in eigen land'. Nog geen week later - we horen het in passieverhaal - laat het volk zich voor Pitatus door de hogepriesters ophitsen en kiezen ze voor een vrijheidsstrijder die het geweld niet schuwt: Barabas.

Hij die vandaag wordt begroet als degene, die komt in de naam des Heren, sterft uiteindelijk alleen op het kruis.. .

Hoe staan wij bij deze intocht? We hebben palmtakjes in de hand. Ten teken dat deze nederige dienaar op zijn veulen begroeten als Hij die komt in de naam des Heren. Begroeten wij met onze onze palmentakken de koning die zich thuis voelt bij lastdieren en mensen die lasten moet dragen, zelf wil dragen...

De Vlaamse schilder James Ensor heeft op zijn manier de intocht van Jezus verbeeld op zijn beroemde schilderij "De intrede van Christus in Brussel". Op het schilderij zie je een optocht van van soldaten, notabelen, mensen die carnaval vieren, van allerlei verenigingen met vlaggen, socialisten met hun leuzen, van monarchisten, fanfares. Voor de stoet loopt een bisschop met een mijter, maar zijn staf is die van tambour majeur. In het midden – je moet goed kijken om hem te zien, zie je Jezus, de koning op de ezel. Hij is aanleiding van deze optocht, maar het is de vraag of iemand hem ziet. Met neergeslagen ogen, zit hij alleen en onbegrepen op zijn ezel.

Wie zijn we? Wie zijn we echt? Wie willen we aanbidden? Wie of wat heeft in ons leven te vertellen? Komt de koning op het veulen bij ons binnen...?

Link naar het schilderij van James Ensor: [de intrede van Christus in Brussel](#)